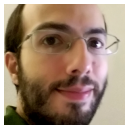
Deformat per existir

Per JoanM el ds., 02/03/2019 - 21:00

Molta gent diu: "Jo intento no fer mal, però que no m'atabalin amb la religió..." Però ells mateixos entren en una roda quotidiana que prioritza algunes coses (consums, feina, comoditats...) i n'exclou d'altres (generositat, família, atenció als pobres, recerca de Déu...). Al final, un acaba amb estrès, ensopit sense saber per què, de tanta pressió... la seva vida ha estat decidida per la roda social, en lloc de parar-se a decidir-la ells mateixos.

Els Exercicis Espirituals són com una lent augmentada: quan mirem a través d'ella en el nostre camí allò que era invisible es torna visible, i ens impacta descobrir-hi tot un món que desconeixíem. Però el que veiem està deformat: l'experiència d'exercicis és com la transfiguració de Jesús al Tabor, no és representativa de la realitat habitual sinó una visió augmentada de l'essencial, sovint desapercebut. Per això, igual com una lent tot "enganyant-nos" en les mides dels objectes ens ajuda a veure-hi clar, també els Exercicis creen artificialment un context adaptat i privilegiat per a mostrar-nos la veritat d'amor i divinitat que hi ha en la nostra realitat diària.